

N:o 4. 1918.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
 Redaktör: *A. LINDGREN, Kungsgatan 70.*
 Rikstelefon 226 10. — Stockholmstelefon 104 20.

10:de årgången.

Djurgårdens ööverbinneliga juniorlag,

som står med ett säsongfacit av sju segrar på lika många spelade matcher
 och målkvoten 38—3.

Spelarna äro från vänster: Kylander (Tugga-Buggan), Bergvall (Stadionprinsen), Öijermark (Abbe), Björklund (Kalle Björkis), Andersson (Linköping), Lyth (Ville), Sjödin (Niggern), Pagel (Kurre), Berglund (Göken), Skoglund (ä' inge annat). Sittande: Hägg (Skäggas).

Mörka och ljusa bandykapitel.

Vintern har rasat ut och bokslut är gjort över bandysäsongen. Saldot blev ett mästerskap till Djurgårdens favör, det första på tio år. Juniorerna. Tack pojkar! Nästa år spela ni som B-lag och taga Pokalserien. Håll ihop bara! 1920 ha ni avancerat till A-lag och vinna mästerskapet. Svenska. Tro aldrig på distriktsmästerskapet! 1921 bli ni åter mästare. Nordiska. Tänk aldrig på distriktsmästerskapet! 1922 kunna ni betrakta er som världsmästare. Men fundera aldrig på distriktsmästerskapet! Varen nöjda med de uppräknade framgångarna men försök ej att gäcka det öde, som leder Djurgården i alla tävlingar om fotbolls- eller bandymästerskapen för Stockholms distrikt. Det tjänar ingenting till att streta emot. Annars kan det lätt arta sig till

»En bandyskandal i Stadion»

såsom hände sig söndagen den 10 februari detta nådens år. Rubriken känns måhända igen, den återfinnes uti den opartiska tidningen Idrottsbladet för den 11 februari på en mycket framskjuten plats, som eljest plägar vara reserverad för nämnda organs redaktörs utsvävningar om sin klubbs »eleganta broderingar» på fotboll- och bandybanorna eller oanade framgångar i potatisplockning, n. b. icke någon landsortskorrespondent dessförinnan hunnit svarva till ett par tre spalter med lovsånger över någon av sina »guld-gobbar» eller är ute och förevisar sitt akvarium med »fula fiskar» från konkurrentföreningen på platsen. Läsaren förstår säkert att vi syfta på den tragikomiska »omspelsmatchen» mellan Djurgården och Göta. Det närmare förloppet av denna händelse, där distriktsmästerskapet efter vanligheten gick till de fromma önskingarnes rike, behöver här ej relateras, utan konstatera vi endast att D. I. F:s A-lag fr. o. m. denna dag var färdigt med sina tävlingsmatcher för vintern med en behållning av nix och noll.

Härmed skulle vi alltså kunna gravsätta »ettan» till en kommande säsong om den icke varit förmåten nog att 3 veckor senare, den 3 mars, d. v. s. fem (5) veckor efter sin sista verkliga match (mot Sirius 27/1) stöka till

Hammarbys glänsande revanche.

Det sades, att laget vid denna tidpunkt gick och hyste planer på att utmana Uppsala-Kamraterna och som en förberedande träning rafsades 11 man ihop, reste till Södermannagatan och fingo stryk med c:a 6—1. Det var allt tur att isen sedan tog slut i behaglig tid, så att Uppsala-Kamraterna inte hunno komma hit. Det hade nog tagit en ända av förskräckelse. Om inte för Uppsala precis, så... Frykman, Skoglund, Wicksell och Öhman voro inte med på den där »träningen» mot Hammarby, så man får väl giva halv absolution.

B-lagets debut och sortie i Pokalserien

ägde rum söndagen den 10 februari, samma dag som »bandyskandalen i Stadion» alltså. En olycka kommer som bekant sällan ensam. Djurgården hade blivit lottade mot Nacka S. K. ute på dessas bana vid Lugnet. Som vädret var sådant att en del folk den dagen var ute och plockade tussilagor och blåsippor, begav det sig att

Djurgårdslaget, då pokalmatchen tog sin början, endast mönstrade 9 man, linjemannen Nisse Sund inberäknad. Man började alltså med 8 man men sedan Nacka gjort ett par mål kom Nisse Sund att tänka på, att han någon gång i sin gröna ungdom lärt sig åka skridsko även han och så spände han för, tog en klubba i hand och slöt sig till sällskapet där ute i vattenkaskaderna. Den som känner Nisse, vet att han har en god vilja, så inte fuskade han sig ifrån sitt självtagna dagsverke. Och inte kunde han hjälpa, att Nacka vann så pass markerat som 7—0.

Nu hava vi alltså viftat adjöken åt A- och B-lagen och kunna odelat ägna vår uppmärksamhet till att taga en titt på

Juniorernas vilda härjningståg, som började med ett totalt nedgörande av Stockholms B. K.

efter det vi lämnat preludierna till denna angenäma avhandling uti nr 1. Exekutionen med fjolårsmästarne ägde rum söndagen den 17 februari uppe på Östermalms idrottsplats. Exmästarne voro tydligen ganska säkra på sin sak att döma av några rätt så övermodiga repliker till Djurgårdsspelarne före matchen. Bl. a. »hade man en liten överraskning i bakfickan i form av Jocke Strömberg, som skulle gå c.-hb. och hålla ett gott öga på Pagel.» »Så mycket bättre», tyckte Kurre vid uppställningen, »då blir det intressant». Varpå han direkt efter avslag tog hand om kulan och åkte igenom hela motsidans försvar och satte in bollen nr 1. Jocke Strömberg och de övriga sågo litet snopna ut, men hur det var så återvunno de koncepterna och lyckades kvittera såväl detta som Djurgårdens andra mål. Men sedan voro de inte med i farten riktigt, utan Djurgården plockade in 4 nya bollar utan att få svar på en enda och vann alltså matchen med 6—2.

A. I. K. nästa offer: 6—1.

Semifinalen i juniorserien gick söndagen därpå, också på Östermalms. A. I. K. hade ej stort mer än 2 starka punkter, c.-f. Kock, bekant sedan förra sommarens fotboll, och målvakten. I sin helhet verkade laget betydligt lättare än Bollklubben. Djurgården spelade med Ljunggren som ersättare för Bergvall, vilken var sjuk. Annars ordinarié lag, där Pagel och Sjödin bytt platser. Pagel visade sig också vara en c.-hb. av Guds nåde och höll större delen av A. I. K.-laget i schack ensam. Det blev alltså bombardemang, ur vilket bollen sökte sig rätt bana sex gånger. Mot slutet slank Kock igenom och gjorde resultatet till 6—1.

Som den andra semifinalen hade blivit uppskjuten, fick Djurgården en frisöndag, vilken begagnades till att bekräfta segern i Södertälje på nyåret. Denna match refererades i förra numret av en av de medspelande.

»Se'n kom finalen, glöm den ej...»

Dato: 10/3. Spelplats: Östermalm. Motståndare: Johanneshov. Resultat: 3—0.

Banan var bedrövlig att skåda och åka på. Pokalserien hade avgjorts tidigare på dagen och solen hjälpte till efter bästa förmåga att förstöra den uppkörda isen ännu mera. Djurgården fick solen emot sig under första halvtid och de spensligare Hovarne togo ut alla sina krafter under försöken att medan denna fördel fanns ta-

ga ledningen. Djurgårdens försök med Lyth som forward visade sig till ingen fördel, snarare tvärtom, varför han fick återgå till backplatsen andra halvtid. Pausen ingick med 0—0 och Bång verkade betydligt nervös.

Men detta gick snart över, då Djurgården efter sidobyttet fått naturförmånerna på sin sida och Björklund givit de sina ledningen efter en utmärkt dribbling i sörjan. »Tugga-Buggan» ökade snart på till 2 och »Niggern» satte kronan på verket och gav slutresultatet utseendet 3—0.

Det är intet tvivel om, att det absolut bästa stockholmska juniorlaget i år vunnit serien. Den respektabla målsumman 24—3 i de spelade seriematcherna giver ovillkorligen vid handen att segrarne stå så att säga på ett plan för sig själva i denna tävling och en kraftmätning mellan dem och något av Pokalseriens bästa lag skulle säkert kunnat bjuda på rätt så intressanta detaljer. Då undertecknad tyvärr icke varit i tillfälle se årets juniorlag i arbete mer än högst obetydligt, kan jag icke inlåta mig på att giva några betyg åt de enskilda spelarne.

I det jag här nedan lämnar plats för en kort reflektion i ämnet utav vännen »Ala», ber jag få avsluta min bandyhistorik 1918 med ett tack till de duktiga juniorerna, som genom en exemplarisk sammanhållning i förening med ett energiskt och målmedvetet arbete till D. I. F. hemfört det första och enda mästerskapet i bandy sedan 1908, undantagandes 1/2 svenskt mästerskap 1912.

Mr X.

Juniorelvan i bandy

kan som fotbollselvan se tillbaka på en utmärkt säsong, med uteslutande segrar, vackra, välförtjänta, välspelade och aldrig tvivelaktiga. Naturligtvis har lagets sammanhållning varit exemplarisk och naturligtvis har det funnits gott om arbetsglädje och entusiasm. Dessutom har tillkommit en god portion energi och en ännu större spelskicklighet. Och att ej vinna segrar på allt detta skulle ha varit märkvärdigt.

Det är omöjligt för mig, jag har sett för litet av matcherna, att framhålla spelarna, men jag har kunnat konstatera, att Pagel skall spela centerhalv i ettan nästa år, att Björklund är en smidig center, att Göken är god dribblare, Lyth en aldeles utmärkt back, yttrarna osjälvviska och finurliga. Resten god, absolut god.

Det är intet tvivel om att första laget kan och bör lägga beslag på en del av juniorerna, laget skulle vinna på det aldeles säkert.

Bång skall väl också ha en blomma. Naturligtvis har han 50 proc. del i lagets framgång.

*

Maria Bebdelsedag hade laget genom beundrars o. beundrarinnors benägna och varmhjärtade pekuniära bistånd, samlats till en liten enkel kollation på Östermalmskällaren. Där var just inga tal, men det var god stämning. Pagel stegade och sjöng, Bergvall spelade, »Tugga-Buggan» spelade kasper hela kvällen och de andra grinade åt alltsammans, medan Bång gick och myste. Och jag och Melcher och Lindgren kände det så gott och trivdes, det var väl för kamratandan och sänjan.

Ala.

Terränglöpningar.

Hellgren vinner två klubbävlingar.

Årets första terränglöpning på långfredagen hade samlat ett 20-tal löpare till start. Banan, som utgick från Stadion, mätte c:a 4,500 m. och var förlagd tämligen lätt i den snölösa terrängen. Hellgren löpte storartat, trots det att han ej använt spikskorna sedan föregående vår, och segrade, ehuru knappt, över den mera tränade Berglund. Den senares löpning var även utmärkt och håller han på med sin träning så blir han mycket farlig under banlöpningssäsongen för stadens kilometerslukare. H. Eriksson har ej ännu den rivande fart, som terränglöpningen fordrar, men denna säsong är ju också blott hans andra. Hans löpning inger dock förtroende för kommande tävlingar. Wählin tog ej saken tillräckligt allvarligt, men visade dock att terränglöpningen ej är hans svaga sida. Krafter finns i överflöd och teknik likaså, det fattas blott viljan att segra. Jocke Jonssons anlag för denna tävlingssgren är av Guds nåde och finge man blott honom att arbeta allvarligt, så gjorde han sig själv och föreningen en god tjänst. Hagman har tagit upp sig betydligt. De inre krafterna fordra dock mycket arbete ännu för att kunna motstå uthållighetslöpningsanssträngningar. Bertil Olsson har legat av sig under åren, men är ännu ej lastgammal för att reparera upp sig igen. De gamla tagen sitta kvar ännu och det dröjer nog ej länge innan han stigit upp till toppen igen på sina specialdistanser.

I andra klassen står Nisse Johansson i en klass för sig. Han är vår kommande man. Stilen och kraften är riktigt god. N. Nilssons eleganta löpning är för svag för terrängen. Han är för vek ännu. Widgren har inte någon erfarenhet i terränglöpningen men hans goda kroppsbyggnad och stil reparera delvis upp vad som brister i erfarenheten. E. Eriksson är den typiske marathonslöparen, som tager sin sak lugnt, alltför lugnt. Träning i terräng är en god förberedelse för långa distanser, den ger både kraft och uthållighet.

Annandag påsk hölls den andra terränglöpningen med ungefär samma deltagare som föregående gång och ordningsföljden blev ungefär densamma. Wählin tog nu saken allvarligare och gjorde ett kraftigt språng uppåt höjderna.

Juniorerna lyste med sin frånvaro med undantag av Kjellstrand. Fram med dem ty terränglöpningen är både nyttig och roande för ungdomen!

Bollspelarna uteblevo också till stor skada för dem själva. Nog är det bra att på egen hand företaga en tur i terrängen, men detta motväger icke fördelen av den uppiggande konkurrensen.

Resultaten av de båda tävlingarna blevo:

29 mars.

Klass I 4,500 m.: 1. E. Hellgren 16.51,5, 2. A. Berglund 17,01, 3. H. Eriksson 17,22, 4. J. Jonsson 17.42,5, 5. R. Wählin 18.42,5, 6. E. Hagman 18,50, 7. B. Olsson 18,57.

Klass II 4,500 m.: 1. N. Nilsson 19,09, 2. K. Widgren 19,20, 3. E. Eriksson 21.05,5.

Juniorer 2,500 m.: 1. H. Kjellstrand 12,59.

1. april.

Klass I 6,000 m.: 1. E. Hellgren 24,38, 2. A. Berglund 25.18,5, 3. R. Wählin 26,03, 4. H. Eriksson 26.04,5,

5. J. Jonsson 26,28, 6. E. Hagman 27,47, 7. B. Olsson 28,25,5.

Klass II 6,000 m.: 1. N. Johansson 27,01, 2. K. Widgren 27,42.

Juniorer 3,000 m.: 1. H. Kjellstrand 16,06.

E. Ng.

Brottning.

Bröderna Svensson vinna var sitt Stockholmsmästerskap. — Djurgårdarne taga lejonparten av priserna.

D. I. F. stod för arrangemangen av årets distriktsmästerskap i brottning, som gingo av stapeln söndagen den 10 mars i föreningens lokal uppe i Stadion. Endast trenne viktklasser, fjäder-, lätt- och mellanvikt B hade samlat några anmälningar. Att tungviktsgubbarne inte voro med och bökade, kanske icke var allt för stor saknad för den talrika och tydligen rätt fackkunniga publiken, men några från den lättare mellanviktsklassen hade man gärna sett i arbete.

Första numret på programmet var mötet mellan »fjädrarna» Nevelius och Kjellström. Man fäste sig synnerligen vid den förres smidighet och goda rutin trots den korta bana han har bakom sig och man är böjd att antaga, att N. med större erfarenhet litet längre fram kommer att låta tala om sig. Nu hade han emellertid otur, i det han efter 4½ min. råkade få fall på sig genom eget grepp. I sin match mot F. Svensson bjöd Nevelius åter på en temperamentsfull strid, fastän Svensson helt naturligt var ganska överlägsen. Efter ett nacksving av Svensson låg också till slut Nevelius med näsan i vädret.

Gotte Svensson vägde 6 hg. för mycket och fick därför slita i två timmar mot de betydligt tyngre konkurrenterna, bröderna Pettersson, i lättviktsklassen, innan han fick sitt mästerskap. Först hade Gotte två besvärliga ronder med den elegante Herman P. och först efter precis 1 timme lyckades han genom ett snabbt nacksvingsgrepp få denne med skuldrorna i mattan. Även mot den yngre Pettersson fick Svensson utkämpa 1 timmes hård strid. Då något avgörande emellertid ej hade skett ens på denna tid, beslöt man att låta lotten avgöra och Svensson hade turen på sin sida. Bröderna Petterssons mellanhavande uppgjordes i godo genom att Herman avstod från vidare deltagande.

Mellanvikt B. bjöd först på en 7 min. drabbning mellan Carlén och brandsoldaten Wallberg. Den förre vann på en armkoppling men blev själv omedelbart därpå expedierad av Brand-Olle, som endast hade göra omkring 1 min. med att slänga Carlén i däck.

Tävlingarna voro slut vid 4-tiden och lämnade följande resultat:

Fjädervikt: 1. F. Svensson, distriktsmästare, 2. R. Kjellström, 3. A. Nevelius. Alla från D. I. F.

Lättvikt: 1. G. Svensson (distriktsmästare), 2. V. Pettersson, 3. H. Pettersson. Alla från D. I. F.

Mellanvikt B: 1. Sven Ohlson (distriktsmästare), Br. I. K., 2. A. Carlén, D. I. F., 3. H. Vallberg, B. I. K.

Årsmötena.

Fotbollsavdelningen

hade årsmöte den 21 mars under hr Ekbergs ordförandeskap. Mötet, som var talrikt besökt, avlöpte relativt lugnt, om man nu undantar en dispyt mellan Wicksell m. fl. å ena sidan och representanter från C-laget å den andra med anledning av en från senare parten gjord framställning om att under kommande säsong få remplacera B-laget i stockholmsseriens klass I. Något beslut härutinnan kunde av mötet ej fattas utan hänsköts frågan till styrelsen för avgörande längre fram.

Herr Jönssons vädjan till de närvarande bollspelarna att noga tillvarataga och i möjligaste mån söka bibehålla sina attiraljer är värd att uppmärksammas av vederbörande, då de nämligen böra taga i betraktande, att föreningen under nu rådande förhållanden har att dragas med stora utgifter, vilka det gäller för var och en att söka hålla nere så mycket som möjligt.

Styrelsevalet utföll sålunda:

Ordf.: G. Jönsson.

Sekr.: J. Bång.

Materialförv.: (utses av styrelsen).

Styrelseledamöter: (1 från varje lag utses och anmäles av resp. lag).

Såsom ledare för de olika lagen valdes:

A-laget: G. Jönsson, R. Wicksell, suppl.

B-laget: B. Gillström, E. Ahlström, suppl.

C-laget: N. Sund, A. Öijermark, suppl.

D-laget: J. Bång, G. Berglund, suppl.

Juniorlaget: J. Bång, N. Hägg, suppl.

Allmänna idrottsavdelningen

höll sitt årsmöte den 26 mars under stor tillslutning. Vid företaget styrelseval blev utgången följande:

Ordf.: Edv. Nordberg.

Sekr.: S. Brodin.

Materialförvaltare: C. Swanberg.

Styrelseledamöter: K. Sundholm, G. Johansson, B. Andersson och Bengt Nylund.

Sommarens tävlingar komma att hållas sålunda att tävlingarna i hopp och kast försiggå på Tranebergs idrottsplats medan löpningarna komma att hållas på Östermalms idrottsplats. På våren arrangeras en serie i hastighetslöpning med början så fort banorna bli klara. Under tiden skall inomhusträning anordnas i Stadion med teoretisk och praktisk instruktion i hopp och löpning.

Det stora årsmötet

äger rum måndagen den 29 april kl. 8 e. m. i Stadion. Föredragningslista meddelas å annat ställe i dagens nummer.

På grund av de synnerligen viktiga frågor, som förekomma på dagordningen vilja vi anmana varje medlem att infinna sig på detta möte.

Alla Djurgårdare äro välkomna till Stadion den 29 april!

Apropå "tackling m. m."

Djurgårdslaget efter matchen mot Göteborgs-Kamraterna den 21 Oktober 1917.

Övre raden fr. v.: Nocke, Fredberg, Knata, Melcher, Lill-Einar, Backis, Köping.
Nedre raden: Ekberg, Ragge, Hemming, (Rudén saknas, när han redan hämtats av ambulansen).

En ny fotbollsäsong håller som bäst på att dagas. När detta läses, har Djurgårdslaget redan fått sitt elddop mot Hammarby. Vi veta icke resultatet men hoppas det gick bra. Och kommer att gå bra i fortsättningen. Pojkarna hava tränat flitigt såges det.

Vi nämnde ordet tränat. Vi våga hoppas att laget under sin träning lagt särskild omsorg uti att avhjälpa en brist, som förra året gjorde sig starkt märkbar. Nämligen

oförmågan att tackla. Bilden bredvid ger ett tydligt bevis för detta vårt påstående. Skulle vårt ord (och bild!) mot förmodan icke vara nog talande, antaga vi att experten »Ceve's» vetenskapliga inlägg i frågan icke gått våra spelare obeaktat förbi. Vi tillåta oss återgiva det viktigaste ur den högtintressanta artikeln:

»Djurgården tog initiativet till det hårda spelet och presterade förresten under matchen 75 procent av de regelstridiga sammanstötningarna.

Djurgårdarna rusade blint på, troende att snabbt spel består i hårt spel — en alldeles skev uppfattning.

Djurgårdens spelare ha för lite bollbehandling, smidighet, finess och beräkning, för att kunna bli goda »tacklers». De bumsa på — nästan värre än amerikanerna — och nedlägga lejonparten av sin energi, styrka och snabbhet i angrepp på spelarens person.

Deras syfte är därvidlag att råka bollen men förmågan svarar härvidlag ej mot avsikten enär de sakna de först antydda egenskaperna för juste tackling.

Dessa anmärkningar gäller det spel, då Djurgårdens motspelare ha bollen. När de själva ha den framför fötterna framstår deras brister i tekniken avsevärt.

Att så många Djurgårdsspelare gingo i sönder får tillskrivas deras egen dumdristiga tackling.»

Alltså, mindre hårt spel och bättre »tackling», om vi få be!

Fotbollsäsongen har börjat

med en oavgjord match Djurgården—Hammarby.

Hammarby 14/4.

Över tusen fotbollshungriga själar hade beaktat annonser och notiser om årets första match här i Stockholm mellan D. I. F. och Hammarby. Lördagen hade varit strålande vacker med + 15° i skuggan och man gick och lade sig på kvällen i förnimmelsen av att riktigt få njuta under evenemanget dagen därpå. Och nog fick man njuta alltid, det var så det kändes långt in på benen, medan nästippen eller fryspunkten, som den också kallas, färgades blå och gredelin och fingarna stodo raka och stela som en militärvakt vid en kunglig begravning.

Spelet blev härefter. Sannerligen att matchen bjöd på några fler sensationer, än då de bägge målen under loppet av en minut gjordes under första halvtid och då Knata mot slutet, ensam med målvakten, icke gjorde

mål. Resten var skäligen ointressant möjligen med undantag av Linders deltagande, vilket synes ha gått Idrottsbladet hårt om hjärtat. Då Max trots ett utropstecken i fredagsnumret icke var med i A. I. K:s lag i Norrköping söndagen förut, försökte den ärade redaktionen på ett mycket komprometterande sätt göra gällande att han på grund av sjukdom var förhindrad spela på ett par månader. För den som såg Max vid debuten i Djurgården föreföll han skäligen kry. Att han alltefter spelets gång visade trötthetssymptomer torde säkert mera bero på bristande träning än på några »diverse sjukdomar».

Max var f. ö. den bäste i djurgårdskedjan jämte Knata, vilken dock mot slutet hemföll mer och mer åt sin gamla tricsarmani. Englund och Gotte voro sig (helt naturligt) ganska olika från i höstas och Abbe Öijermark behöver åtskillig matchvana, innan han på allvar kan splitsas in i ettans kedja. Köping var enl. under-teknads mening bäst av halvorna men skulle ha gjort betydligt mycket mera nytta, om han andra halvtid flyttats upp som forward. Wicksell kom inte i gång förrän mot slutet och Ekberg trollade väl mycket på skämt. Hemming var bästa man i laget och på plan och ställde Backlund betydligt i skuggan. Rudén satte en rova, varunder Hammarbys mål kom, men gjorde också många fina saker.

Om spelet är inte mer att säga än att Djurgården för det mästa låg över. Målen gjordes under första halvtid. Djurgårdens först efter hörna. Köping förstås. Skallen förstås. Hammarbys omedelbart därpå genom h.-i.

Mr. X.

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Allerlei.

Nu skall inte den tysktalande delen av Djurgårdarens läsare tro att det är fråga om att göra någon ny propaganda för trädgårdsprodukter, (Allerlei betecknar som bekant på de tyska matsedlarna det franska légumes = grönsaker), utan skall rubriken tydas i sin rena översättning, d. v. s. *allehanda*, med gement a, således icke Nya Dagligt. Vi skulle ju ha kunnat kalla spalten för »Pytt i panna» också, men på grund av kött- och potatisbristen samt av estetiska skäl hålla vi oss till Allerlei.

Stockholmsserien omfattar i år förutom juniortävlingen fem klasser. D. I. F. har fått tillstånd att insätta ett D-lag i klass V. Laget kommer att huvudsakligast konstrueras av fjölårets segerrika juniorelva.

Tredjelaget eller »Gänget», som förra året kunde inregistrera idel segrar, spelar i år i klass II. Som laget kommer att mönstra precis samma spelare som 1917 med undantag av Perul, vilken ersättes av Bergvall, och Östlund, som lider av benskada, hyses inom och utom lägret stora förhoppningar på nya framgångar.

Hur B-laget, som skall sköta rulljansen i klass I, kommer att se ut är ännu ett obekant X, men vi hoppas att sorgerna från i fjol läggas i en gammal säck.

Bång får nog ett värre jobb än eljest att skrapa ihop ett juniorlag i år. Den ende »överlevande» från förra säsongen är Pagel, men han vill väl vara med och häva hem sitt 6:te juniormästerskap, kunna vi tro! Och så finnas väl några andra stjärnor, som hörsamma Bångs kallelse.

Bandykaptenen Melcher Johansson har av Stockholms Fotbollförbunds styrelse avstängts från allt deltagande intill den 15 maj. Detta med anledning av att Melcher skulle ha spelat huvudrollen i Djurgårdslagets bekanta vägran att spela matchen mot Göta på en bana, som även från det mest opartiska håll gavs vitsordet »fullkomligt oduglig».

Förbundets åtgärder tarvar inga kommentarer. Salliga äro de enfaldiga, ty för dem befinner sig begreppet i ett töcken.

Tranebergsstyrelsen för år 1918 har fått följande sammansättning:

Ordf.: C. Hellberg.
v. ordf.: V. N. Petsén.

Sekr.: E. Ekberg.
Skattm.: K. Sundholm.
Ledamöter: A. Norling, C. Jahnzon och G. Jönsson,
de två sistnämnda suppleanter.

Till chef för Tranebergs idrottspark har även för i år utsetts hr Ernst Ekberg.

Vaktmästarebefattningen vid Traneberg skötes i år av hr B. Gillström. Då sålunda en ännu aktiv idrottsman och i kamratkretsar högt uppskattat person fått detta ansvarsfulla värv om hand, våga vi hoppas att varje idrottsman söker att efter bästa förmåga respektera den ordning, som den nye vaktmästaren helt visst kommer att upprätta där ute.

REGINA

KÄGELSALONGER

Rekommenderas.

Svarta handen

befaller Eder att ransaka samvetet, huruvida årsavgiften för 1918 är betald.

Om ej, så bör detta missförhållande genast rättas!
Kassören träffas i Stadion tisdagar och fredagar kl. 7,30—9 e. m.

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Lördagar **STUVAR**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVAVDDELNINGEN
SALVIHGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

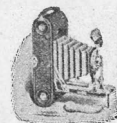

Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos

R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62

Nerliens

Regeringsgatan 31

Boxning.

D. I. F:s första träningstävling uti klubblokalen Maria behåndsedag försiggick under livlig anslutning av såväl publik som deltagare. Sex par visade sig inom ringen, varav de flesta för första gången. De tre första paren voro elever av D. I. F:s energiska instruktör Andersson, som därvid nedlagt ett mycket förtjänstfullt arbete. Bland dessa elever visade en och annan rätt uppfattning om hur boxning skall utföras men en hel del arbete återstår likväl ännu. För att få det orubbliga lugnet inom ringen fordras mycken träning och mycket smörj, en boxare som under sin första lärotid ej får ett eller annat hårt slag han vet ej alls vad boxning är, där det gäller öga för öga, tand för tand, och att sätta in all sin energi samt påpasslighet för att ej bliva utslagen. I fjärde paret fick man se en av Akademiska Idrottsföreningens bästa boxare mot Djurgårdaren Smitt. Smitt som är elev av Schumann visade goda anlag och var mycket aggressiv men måste se sig besegrad med två points av sin motståndare, vars större teknik och tävlingsvana så småningom tog ut sin rätt. Som femte par inträdde en av flottans bästa boxare mot Esse Schumann, där Schumann avgjort var den överlägsne. Schumann började ronden med några slag i mellangärdet och upptäckte därvid en svag punkt hos motståndaren nämligen under hjärtat. Efter en del lätta slag från bägge motståndarna satte Schumann i slutet av ronden in tre tätt på varandra följande slag mot hjärtat och därmed ansåg sig flottisten besegrad. Som sista par visade sig skidåkaren Olle Wallander contra instruktör Andersson. Redan från början

sattes ett mycket hastigt tempo. I den första ronden låg Wallander något över på grund av sin stora gåpårlusta. Andersson parerade med orubbligt lugn och gick tydligen avvaktande tills rätta stunden skulle komma. Efter denna rond visade Wallander tydliga tecken till avmatning. I andra ronden blev det väl mycket omfamningar på grund av den första rondens hastiga tempo men till slut lyckades Andersson få in två korrekta slag mot näsan, vilka åstadkommo näsblod och hämmade andhämtningen betydligt för Wallander. Denne uppgav även efter andra ronden på grund av en svårt stukad tumme och Andersson stod som segrare.

Nu när vi lyckligt infört boxning på föreningens program, vill jag påpeka den stora betydelse boxning har som träning till all annan idrott.

S. C.

Instruktören och initiativtagaren till denna tävling, herr Andersson, förklarade sig efter densamma mycket nöjd med vad som presterats av hans nya elever. Herr A. tror sig också märka att intresset för boxningssporten stegras mer och mer för varje dag som går, vilket ju är ett glädjande tecken. Instruktören, som man verkligen måste skänka sin beundran såsom en för denna sport högst entusiastmerad och energiskt och oegennyttigt arbetande person, ber genom Djurgårdaren få hälsa alla medlemmar välkomna upp till Stadion där instruktioner och träning gives måndagar och torsdagar 8—9,30 e. m.

DJURGÅRDAREN

utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:

10 öre pr mm. spalthöjd.
(Spaltbredd 100 mm.).
Marginalannons 10 Kr.

Tågvirke - Flaggor - Block
Båtsmide - Fiskredskap
A. M. Bergqvists
Aktiebolag

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filial: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

Vid behov af reparation ring upp

Svenska Skosulningfabriken

Allm. Telef. 248 40 Riks Telef. 62 77

21 NORRLANDSGATAN 21

OBS! **Galoscher lagas.** OBS!
Förstklassigt arbete, som hemsändes på bestämd utlovad tid.

DJURGÅRDARE

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 · Drottninggatan 40
Hornsgatan 1

K. Wällberg
Urmakeri- & Uraffär
Hantverkaregatan 84.
Filial: Neglinge.

Välsorteradt lager af Fickur, Väggar, Väckarur, Urkedjor, Opt. artiklar. — Reparationer utföras omsorgsfullt till moderata priser.

Medlemmar i idrottsföreningar erhålla 10 proc. rabatt.

Helge Winbergs
Fyrverkerifabrik
SUNDBYBERG
(Etabl. år 1860)

Leverantör till de flesta Idrottsföreningar och Folkparker i Sverige, anordnar till facila priser fyrverkerier och illuminationer, lämnar därvid sakkunniga biträden samt tillhandagår med kostnads- och programförslag.

Riks tel. Sundby. 25. - Sthlms tel. Sundby. 1 68.

Ohoj Idrottsmän!

beställ Edra kläder hos

Skräddare O. L. LUNDHOLM

2 Barnhusgatan 2

(hörnet av Drottninggatan).

Allt arbete utföres bra och billigt.

PAUL U. BERGSTRÖMS

Sveriges största specialaffär i

Beklädnads- och Ekiperingsbranschen

72—78 Drottninggatan och Kungsgatan 47.

Civil- och Uniforms-
SKRÄDDERI.

Fullständig HERR-
EKIPERING, SKODON,
RESEFFEKTER.

Billiga bestämda priser.

MAURITZ WIDFORSS^{H.A.B.}

— Kungl. Hovleverantör. —

Klarabergsgatan 31, STOCKHOLM.

Filialer:

Drottninggatan 88 och Götgatan 11.

Fotbollar,
Bollskor,

Sportartiklar,
Fiskredskap,

Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,

Vapen och
Ammunition,

Tröjor,
Hoppställningar,
Tennis
m. m.

Fyrverkeri,
Kulörta lyktor.

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Kapten BERGS Skidbindning! Kapten SJÖDINS Klackskälla

Konstruktion
1917—1918, IDEALET.
Göres även med täläder i stället
för järn.

För uppbärande av
bakremmen å skidbindslen.

Begär LIBERGS eleganta Skridsko N:o 82.

Till salu hos

Hrr Jern- & Sporthandlare

samt tillverkaren:

**B. & O. Libergs Fabriks A.-B.,
Skogstorp.**

ARNDTZ' SKINNBEBKLÄDNADS AFFÄR

är nu flyttad i sin nya affärslokal,
Kungsgatan 3, intill Stureplan
och rekommenderar sig i ärade
— kunders välvilliga hägkomst. —

3 Kungsgatan 3

Af idrottsinspektören _____

Herr E. W. HJERTBERG

kontrollerade, godkända och med hans namnstämpel försedda
SPIKSKOR, BOLLKOR, SPJUT,
DISKUS, SLÄGGOR & KASTVIKTER.

äro de bästa i marknaden säljas hos

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör

IDROTTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan, Stockholm.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.

Sveriges förnämsta Skidlöpare

använda alltid

SKIDOR

från

BRÖDERNA SANDSTRÖMS SKIDFABRIK

Götgatan 100 - Stockholm.